

det danske Parnas. Det ærede Medlem vilde imidlertid ikke søge nogen Forandring gjort i den Ordning, der nu var Tanke om, og det lader sig heller ikke gøre i dette Øjeblik; jeg tvivler i Grunden om, at man faar nogen bedre.

Men naar det ærede Medlem sagde, at man dog ikke kunde optage nye Beløb, hvor der var Tale om Nedsækering, vil jeg gøre opmærksom paa, at ogsaa under Nedsækeringen optager man nye Mennesker overalt paa dette Budget, efterhaanden som de rykker ind i de Pladser, som er blevet ledige og skal udfyldes af nye. Men den Konto, her er Tale om, er derfor ikke undtaget fra Nedsækeringen. Skønt det ærede Medlem, Hr. C. O. Pedersen allerede har berørt det, vil jeg dog bemærke, at medens vi i tidligere Aar har holdt fast ved, at de Beløb, der blev ledige, blev anvendt til Forhøjelse af tidligere Understøttelser eller til nye, men at man paa ingen Maade maatte overskride det oprindelige Beløb, er man denne Gang gaaet til ikke at anvende de Beløb, der er blevet ledige. Allerede da Forslaget forelaa fra det forrige Ministerium, var der en Nedsættelse paa 3 000 Kr., og de Beløb, som senere er blevet ledige, er langtfra alle blevet brugt. Ministeriet havde oprindeligt tænkt sig at give dem af de Forfattere, som længe har haft en Understøttelse, men endnu staar paa et lavt Beløb, en Forhøjelse. Det var meget vel betænkt, hvad Ministeriet havde foreslaaet, og jeg gav gerne min Tilslutning dertil. Men i Udvalget var der et indtrængende Ønske fra mange Sider om denne Gang at naa til en større Nedsættelse end den, Ministeren nu foreslog, sammen med den, der var foreslaaet af den foregaaende Minister, og derfor nøjedes man med at indstille: ingen Forhøjelse af de almindelige Forfatterunderstøttelser og kun Optagelse af 6 nye Forfattere. Under Nedsækeringen staar jo Livet ikke stille, og jeg henviser til, at man her i Tinget paa een Lov er gaaet med — og det ærede Medlem Hr. Bindslev har stemt derfor — til Forhøjelse af en Statsløn for Aandsarbejdere af een Art. Her er Tale om at yde 6 Forfattere en ganske beskedne Understøttelse. Saaledes som den danske Forfatterstand i Øjeblikket er stillet, tror jeg, det vil føles haardt; at man siger: Vi vil ikke en Gang benytte een Øre af det Beløb, der er blevet ledigt ved Dødsfald, til at give Forfattere et Beløb. Det hele, her er Tale om, er at give 6 Forfattere tilsammen 3 600 Kr. af et meget større Beløb, der er blevet ledigt. Jeg vil tillade mig indtrængende at anbefale, at man giver denne Bevilling.

Undervisningsministeren (Byskov):

Jeg skal ikke forlænge denne Debat ret meget, men vilde gerne lige gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, der finder, at mine Argumenter er saa svage, saa lidet gennemtænkte og saa lidet logiske. Jeg synes ikke, de i den Henseende er saa daarlige, og jeg synes til Gengæld, at det ærede Medlems lider lidt af Skavanker i den Henseende. Der er her Tale om, hvorvidt Forskolelærerinder kunde gaa med paa disse almindelige Kursus. Dér siger det ærede Medlem, at det kan slet ikke lade sig gøre, de har nemlig en ringere Uddannelse; de kan ganske vist, som jeg har sagt, arbejde videre med et eller andet Fag, som de nu interesserer sig for, men det nytter ikke, for de andre Lærerinder har en større Uddannelse, de naar aldrig op paa Højde med dem. Den Betragtning forstaar jeg ikke. Saadan en Forskolelærerinde kan jo bl. a. naa den Lærerinde, der bliver dimitteret en 3—4 Aar senere; naar hun hænger i i 3—4 Aar for at samle sig Kundskaber, maa hun vel komme paa Højde med hende. Men i det hele synes jeg, det er at tillægge denne Skoleundervisning en alt for stor Betydning. Det, at man har faaet lidt flere eller lidt færre Kundskaber i den Tid, man gik paa en Uddannelsesanstalt, har saamænd ikke saa særdeles meget at betyde, det er noget, der meget let kan opvejes ved, at man selv arbejder interesseret med de Ting i et Aars Tid derefter eller i to eller fire eller ti.

Saa er der talt om de 15 Lærerinder, der i Aar har søgt at komme ind paa dette Kursus. Dér skulde det være saa galt nu, at det var for sent for dem at komme ind paa den Maade, som jeg vilde have Forskolelærerinderne ind paa. Ja, det kan være meget rigtigt. Men det kunde heller ikke nytte noget, for de 15 egnede sig maaske slet ikke til at komme ind paa de almindelige Kursus, det var maaske nogle helt andre, der skulde ind dér. Det her er Folk, der har følt sig tiltalt af at komme derind og sidde og regne og have Geografi og Historie og fortsætte med lidt Haandarbejde, som de for øvrigt har faaet meget god Undervisning i i deres Skoletid. Det er slet ikke sikkert, at de egnede sig til at komme ind som almindelige Kursuselever.

Saa var der det med Lærerne i Realskolerne. Jeg indrømmer, at de unge Lærere ikke er fuldt kvalificerede. Hvorfor maa de saa ikke, siger det ærede Medlem, faa mundtlig Undervisning inde paa Lærerhøjskolen? Jo, det mener jeg ogsaa de skal have. De skal have det almindelige Aarskursus dér,